

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

תוכן עניינים

- א. כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה 1.....
- ב. כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזול להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל 5.....
- ג. מהיכא בעית למישראל המוציא ... מהיכא דקרים בישולא 6.....

דף קב.

א. כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה

כבר התבאר במסכת חגיגה דף ב. ששלש מצות¹ עשה נצטוו ישראל בכל רגל משלש רגלים, ואלו הן: הראייה שנאמר (שמות כג פסוק יז, פל"ד פס' יז, דברים טז פסוק טז) יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה, והחגיגה שנאמר (דברים שם פסוק טו) תִּחַג לִיקְנוֹק אֱלֹהֶיךָ, והשמחה שנאמר (דברים שם פסוק יד) וְשִׂמְחָתָ בְּחֻגְךָ.

הראייה האמורה בתורה היא – שנראה פניו בעזרה ביום טוב הראשון של חג, ויביא עמו קרבן עולה בין מן העוף² בין מן הבהמה, וי"א³ שיש בראיה שתי מצוות מצוה

¹ רמב"ם הלכות חגיגה פרק א הלכה א

² לא מצאתי זה מפורש, ומצד הסברא כן הוא שהרי ולא יראו פני ריקם אמר רחמנא וכיון שהביא עולת העוף אינו ריקם. ומ"מ ק"ל מהך דביצה (כ, א) דבבא בן בוטא הביא כל צאן קדר והכניסן בעזרה ואמר כל הרוצה לסמוך יבא ויסמוך, ובירושלמי דחגיגה פ"ב (סוף הל' ג) מביא זה שהביא ג' אלפים מלאים ואמר כל מי שהוא רוצה עולות יבא ויסמוך שלמים יבא ויסמוך ע"ש, ולמה לא הביא עופות לעולות. אך י"ל משום דרצה להורות להם כב"ה דמותר לסמוך ובעופות ליכא סמיכה, אך זה גופא ק"ל כיון דאפשר בלא סמיכה למה יסמוכו, ויש ליישב כמובן. ערוך השולחן העתיד הלכות חגיגה סימן קצו סעיף ט

³ בירושלמי ריש חגיגה אמשנה דהכל חייבין בראייה אומר בד"א בראיית קרבן אבל בראיית פנים בעזרה הכל חייבין אף מי שאינן חייבין בקרבן ע"ש, אלמא דשני מצות הן. אך הרמב"ם שם לא פסק כהירושלמי, וס"ל כשיטת התוס' ריש חגיגה דהש"ס שלנו חולק על הירושלמי, אבל מרש"י שם משמע קצת דשני מצות הן, והרמב"ם ס"ל דלש"ס שלנו מצוה אחת היא. ערוך השולחן העתיד שם סעיף ח ועיין לקוטי הלכות בזבח תורה שנקט כדעת הרמב"ם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

להראות בעזרה ומצוה נוספת להביא קרבן ראיה בעת שבא להראות. ומכיון שהיא מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות.

החגיגה האמורה בתורה היא – שיקריב שלמים ביום טוב הראשון של חג בבואו להראות, והדבר ידוע שאין השלמים באים אלא מן הבהמה. וגם בזה מכיון שהיא מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות.

והשמחה האמורה ברגלים היא – שמלבד מה שישמח באכילת בשר לשם שמחה בכל ימות החג, יקריב שלמים יתר⁴ על שלמי חגיגה⁵, פעם אחת בימי החג⁶, ואלו הם הנקראים שלמי שמחת חגיגה⁷ שנאמר וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך. ובזה נשים חייבות כפי שנתבאר לעיל שלמרות שהזמן גרמא ריבתה התורה ואמרה⁸ (דברים יד פסוק כו) וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְקֹכֶךָ אֶלֶּהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אִתָּהּ וּבִיתְךָ.

מי⁹ שבא לעזרה ביום ראשון ולא הביא עולה, לא דיו שלא עשה מצות עשה, אלא עובר על לא תעשה שנאמר (שמות כג פסוק טו, לד פסוק כ) וְלֹא יֵרָאוּ פְנֵי רִיָּקָם, ואינו לוקה על לאו זה שהרי לא עשה מעשה. וי"א¹⁰ שאם הביא

⁴ ואינו יוצא בשלמי החגיגה דגוה"כ שיביא בנפרד. אבני נזר או"ח תכג אות יב

⁵ ויש בזה שאלה, איזה הפרש יש בין חגיגה לשמחה הא אידי ואידי שלמים הם. והתשובה בזה שאמת ששניהם שלמים מ"מ אין דומין זל"ז בכמה דינים שיתבאר, דשלמי חגיגה צריך דווקא מן החולין, ולדעת הרמב"ם בתערובת מעשר, ושלמי שמחה מותר לגמרי מן המעשר, שלמי חגיגה אין הנשים חייבות בה ולא כן שלמי שמחה לדעת הרמב"ם ז"ל כמו שיתבאר, וכל הפטורים מראייה פטורים משלמי חגיגה ושלמי שמחה חייבין לבד חרש שוטה וקטן, שלמי חגיגה אינו אלא יום אחד ושלמי שמחה כל הרגל, שלמי חגיגה יש תשלומין לעצרת כל שבעה ולא כן בשלמי שמחה, שלמי חגיגה אם שחטן מערב יום טוב אינו יוצא בהן ובשלמי שמחה יוצא כמו שיתבאר, ולפ"ז שתי מצוות הם. ערוך השולחן העתיד שם סעיף ה

⁶ וכוונתו שאף שיוצאים בשמחה בכל מיני בשר הקרבנות והכהנים בחטאת ואשם אף על פי שלא הקריבו לשם שלמי שמחה, מכל מקום עכ"פ פעם אחת מחוייב להקריב לשם שלמי שמחה, אפילו בנדריים ונדבות יוצא, אבל עכ"פ מחוייב להקריבם לשם שלמי שמחה, וזה החיוב הוא רק פעם אחת באחד מימי החג, ושאר ימי החג אף שודאי חייב לאכול בו קודש ולשמוח בבשר מ"מ אינו צריך להקריבו לשם שלמי שמחה. ולכן כתב הרמב"ם שיקריב שלמים יתר על שלמי חגיגה. והדבר תמוה וכי שלמי חגיגה גרועים מנדריים ונדבות ומבשר בכור וחטאת ואשם שיוצא בהם ידי שמחה. אלא ודאי אף שיוצא בהם ידי שמחה מ"מ מחוייב עכ"פ פעם אחת בכל ימי החג שיקריב שלמים לשם שלמי שמחה. וכיון שכן שפיר שייך לומר שיש לזה תשלומין כל ימי החג. צ"ל"ח בסוגייתנו ועיין שו"ת אבני נזר חלק אורח חיים סימן תכג של "שבלאו מצוות שמחה מחוייב לאוכלו בעצמו אינו יוצא בה ידי חובת שמחה ... ודוקא כהנים בשעירי רגלים או נדרים ונדבות שאינו מחוייב לאכול בעצמו יוצא בהם ידי חובת שמחה.

⁷ אולם אין צריך ליחדם לשם כך בשעה שמקדיש שיכול לצאת אף שאין הבהמה הוקדשה לשם שלמי שמחה דהא ישראל יוצאין ידי חובתן בנדריים ונדבות והכהנים בחטאות ואשמות ובכור משא"כ ראיה וחגיגה בעינן שיקדישנו מתחלה לשם ראיה וחגיגה. חשק שלמה בסוגייתנו

⁸ רש"י כאן ד"ה השמחה

⁹ רמב"ם שם פרק א הלכה א

¹⁰ סמ"ג עשין רכו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

בשאר ימות החג הרי הם תשלומין ליום הראשון ואינו עובר על עשה ולא תעשה. ואם לא בא כלל לעזרה ביום ראשון לכו"ע יש לו תשלומין בשאר ימות החג¹¹.

י"א¹² שאף מי שבא לעזרה ולא הביא שלמי חגיגה עובר בעשה ולא תעשה¹³.

ומי שבא לעזרה¹⁴ בתוך ימי החג, אינו חייב להביא עולה בידו בכל עת שיכנס, שזה שנאמר ולא יראו פני ריקם אינו אלא בעיקר הרגל בלבד שהוא יום ראשון, או תשלומי ראשון, ואם הביא בכל עת שיביא מקבלין ממנו ומקריבין אותה לשם עולת ראיה, שהראיה אין לה שיעור¹⁵. ובעולות הנוספות האלו¹⁶ אין שיעור בכמה יקנה אותם.

¹¹ ערוך השולחן העתיד שם סעיף טו

¹² חינוך פה ז"ל ועובר עליה ונראה בעזרה ביום ראשון של חג ולא הביא קרבן, ביטל עשה וגם עבר על לאו שנאמר על זה [שמות כ"ג, ט"ו] ולא יראו פני ריקם. ובמנ"ח שם אות ד הביא עבמ"ל בהנהותיו כאן סוף הספר תמה דהלאו אינו אלא בעולת ראיה ולא בחגיגה. וגם מ"ש אם נראה בעזרה כו' באמת בחגיגה ביטל עשה אף אם לא בא לעזרה כלל רק לענין ראיה א"ע על הלאו רק בנראה בעזרה ער"מ. והו"ן מה שעובר על עשה עובר גם כן בל"ת דבל תאחר לשיטת התוס' גבי פסח כיון דזימנא קביעא ליה עובר מיד על ב"ת.

¹³ כתב הלח"מ שר"ל שלא הביא גם בתשלומין שאילו הביא בתשלומין לא בטל מ"ע ולא עבר על לא תעשה עי"ן שם והביא ראיה מסמ"ג. ולענ"ד דברי הרמב"ם כפשטן שהגם שמפורש במשנה שיש תשלומין לחגיגה כל שבעה היינו מצות חגיגה אבל עולת ראיה הגם כי יש לה תשלומין כל שבעה זהו רק כשלא ראה פנים בעזרה, אך אם ראה פנים בעזרה או ביום ראשון או ביום אחר ולא הביא עמו הקרבן בטל מ"ע ול"ת. והרמב"ם שנקט יום ראשון עיקר החיוב נקט והוא הדין בשאר ימים בפעם אחת שבא ולא הביא תיכף ביטל מ"ע ועבר על לא תעשה. והראיה מהגמרא (דף ז') איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן לא יראו פני ריקם א"ל התם בעיקר הרגל עובר, משמע באותו ראיה תיכף עובר כי לס"ד דשם הפלוגתא אם צריך להביא כל פעם או לאו אבל בפעם ראשונה עובר תיכף. והלישנא אחרינא לא קאמר אלא בשאר הרגל פליגי אם מותר להביא ב' פעמים, אבל בזה לא פליג לשון א' וב' בעיקר הרגל שצריך להביא בעת ראיתו ודו"ק. שוב מצאתי שהמפרש לירושלמי ג"כ פירש כן. אכן תמהני עליו שכתב שהסמ"ג לא סבירא ליה הכי רק הרמב"ם ס"ל כן. אכן לענ"ד כשנדקדק בדברי הסמ"ג ג"כ מבואר כן שבעת ראיתו צריך להביא ואם לא לא קיים המצוה עי"ן שם. זכרון יעקב חגיגה א א

¹⁴ רמב"ם שם פרק ב הלכה ו

¹⁵ עי"ן בכס"מ ובלח"מ הקשה עליו וכתב "דרבינו ז"ל פסק בר"ל דלפי המסקנא דפליגי דהיכי דאיתאי אי מצי לאתווי או לאו לר"ל מצי לאתווי אם ירצה וקרא דהוקר רגלך בחטאות ואשמות איירי וכיון דשם בגמ' תניא בוותיה דר"ל דקרא דהוקר איירי בחטאות ואשמות פסק רבינו ז"ל בר"ל דיביא בכל עת שירצה אבל אם לא הביא אין בכך כלום וכמ"ש כל היכא דאתא ולא איתאי דכ"ע לא פליגי דעייל ומתחזי ונפיק אבל בעיקר הרגל כ"ע מודו דחייב וכדבריו כתב בזבח תודה (דף לא: בדפו"י)

¹⁶ ערוך השולחן העתיד הלכות חגיגה סימן קצט סעיף א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

י"א¹⁷ שבאותו יום שהביא לא יחזור להביא וי"א שאפילו ביום הראשון יוכל להביא כמה פעמים שירצה. וי"א¹⁸ שביום הראשון מחויב להביא בכל עת שבא לעזרה ובשאר הימים אינו חייב אך אם הביא מקבלים ממנו.

עולות במועד באות מן החולין והשלמים מן המעשר יום טוב הראשון של פסח בית שמאי אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר.

מי שלא¹⁹ הקריב ביום טוב הראשון עולת ראייתו ושלמי חגיגתו או שמחתו²⁰, הרי זה מקריבן בשאר ימות הרגל, שנאמר²¹ (דברים טז פסוק טו) שבעת ימים תחג ליקחך אלהיך מלמד שכולן ראויין לחגיגה, וכולן²² תשלומי ראשון הם.

מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג הסוכות חוגג את כל הרגל וביום טוב האחרון שהוא שמיני ואף השמיני תשלומי ראשון הוא, וכן מי שלא חג ביום חג השבועות חוגג כל שבעה ויש לו תשלומין כל ששת ימים שלאחר חג השבועות, ודבר זה מפי השמועה נאמר שחג השבועות כחג המצות לתשלומין.

¹⁷ שמה שכתב הרמב"ם בכל עת י"ל דמיירי ביום אחר אבל באותו יום לא וכמש"כ התוס' ז' א' בד"ה ר"י וכו' אבל יותר נכון לומר דגם ביום ראשון יוכל להביא כמה פעמים שירצה וכו' דהתם וכמש"כ הלח"מ. ועיין בטו"א שיטה אחרת דביום ראשון כו"ע לא פליגי דכל אימת דבא מחוייב להביא ולא פליגי רק בשאר ימות הרגל דלר"ל מחוייב להביא ולר' יוחנן א"צ וללישנא בתרא בעיקר הרגל כו"ע לא פליגי דכל אימת שבא מחוייב להביא ולא פליגי רק בשאר ימות הרגל לריש לקיש יכול להביא ולר' יוחנן אינו רשאי להביא יעו"ש היטב ולפ"ז פסק רבינו או כר"י אליבא דלישנא קמא או כר"ל ללישנא בתרא וכסברת הלח"מ. הר המוריה שם

¹⁸ שיטת הטורי אבן ובזבח תודה שם (דף לא: בדפו"י) מסתפק בזה.

¹⁹ רמב"ם הלכות חגיגה פרק א הלכה ד, ז

²⁰ לחם משנה שם

²¹ בש"ס דחגיגה כאן נפקא ליה מדכתיב וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים אמנם בספרי ראה פסקא קמ"ב נפקא ליה מהאי קרא דמייתי רבינו וכ"ה בתו"כ אמור פי"ז. הר המוריה שם

²² אולם שלמי שמחה אינו תשלומין שחייב השמחה הוא כל ימי החג רק שהרבת שלמים אינו חייב אלא יום אחד. זכרון יעקב שם ערוך השולחן העתיד הלכות חגיגה סימן קצו סעיף י

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

מצוה²³ להקדים ולהקריב בראשון, לא הקריב בראשון בין שוגג בין מזיד יקריב בשני, וכל המאחר הרי זה מגונה²⁴, ועליו נאמר²⁵ (צפניה ג פסוק יח) נוגי ממועד אֶסְפְּתִי.

ב. כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל

כתב הריטב"א (הלכות ברכות לריטב"א פרק א) כל מה שברא הב"ה בעולמו, הכל היה לעבודת האדם שנברא בצלמו, לעמוד לפני האל לשרתו ולברך בשמו. והאדם נברא ביום הששי אחר שנברא הכל ונחתם, כי הוא רועם ותכליתם, ומשם רועה אבן ישראל בברכתם. ובערב שבת בהתקדש יום המנוחה, פתחו לו שערי צדק ואמת לרוחה, כי יום ה' שבת ליי"י לענג אמת ולשמחה. אכל משנה לחם אבירים. מכלכל חיים בחסד ושם ושאר יעמיד, ולכן נאמר ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.

לפיכך חייב כל ישראל הבא ליהנות מן העולם, לברך על כל מה שנהנה לשם הגדול מלך העולם, ואם לא בירך מעל בקדשים והבדיל בין מים למים, ופרק עול מלכות שמים. וגזל אביו ואמו, ונאץ לרוכב בערבות ביה שמו. לכן בארץ ישולם ומספר החיים ימחה וילך ערירי, ועל זה נאמר (משלי יא פסוק יז) וְעָכָר שְׂאֵרוֹ אֶבְיָרִי. והמברך יבורך ומשך לכל העולם חן וחסד, ועליו נאמר (שם) גִּמְלָה נִפְשׁוֹ אִישׁ.

כבר התבאר במסכת ברכות דף לה: שחייב אדם ללמוד הלכות ברכות כדינם, שלא יפגע ויבא לידי גזל ומעילה באכילה בלא ברכה, או בברכה שאינה ראויה לאותו הדבר.

²³ רמב"ם שם ה

²⁴ לעיל בדף ז: פשיטא הי מינייהו משוית ליה פושעים והי מינייהו משוית ליה זרזים יעו"ש ומוזה כתב רבינו וכל המאחר ה"ז מגונה. הר המוריה שם

²⁵ ג"ל שיצא לו כן מהא דברכות כה. אריב"ל כל המתפלל תפלה של מוספין לאחר שבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר נוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי נוגי לישנא דתברא הוא כדמתרגם רב יוסף תברא אתי על שנאיהון דבית ישראל על דאחרי זמני מועדיא דבירושלים עכ"ל דקאי על הקרבנות דיש להם תשלומין והש"ס לא פליג על רב יוסף רק רב יוסף מוקי לה על קרבנות הרגל וריב"ל מוקי לה אתפלות ג"כ. הר המוריה שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ובימינו צריך משנה זהירות שלא ליכשל בברכות לבטלה, עקב מורכבותם של מיני המאכלים השונים, המכילים תערובות ותרובות שונות, אשר גורמים לקושי גדול לדעת את הברכה אשר יש לברך עליהם, ויש ללמוד ולדעת איך יש לברך בזמננו על כל מין מאכל ומאכל.

וכתב הריטב"א שם עוד "לכן תחילת כל דבר ראוי אדם ללמוד וללמוד לבניו ותלמידיו סדר ברכות כדי שלא יבאו לידי מעילה וישחיתו ויתעיבו עלילה מפני שזה דבר חמור מאד".

דף קב:

ג. מהיכא בעית למישרא המוציא ... מהיכא דקרים בישולא

כבוד הברכה²⁶ היא לבצוע פרוסת הברכה במקום היפה שבפת והוא מקום שנאפה יפה ונתקשה יפה היטב מאפיה²⁷, שהוא מובחר שבפת, ולא ממקום הרך, כגון אם הביאו לפניו פת פרוסה לא יבצע מאמצעיתה שהוא רך אלא יבצע מלמעלה שהוא מקום המובחר שבפת בפת שלם. ואפי' מי שחביב עליו מקום הרך לא יבצע אלא ממקום הקשה²⁸.

ויש אומרים²⁹ שצריך לבצוע ממקום שמתחיל לקרום ולהתבשל תחלה³⁰ כשנאפית הפת בתנור, ובתנורים שלנו שמושיבין הפת על שולי התנור, יש

²⁶ שו"ע ונו"כ או"ח קס"א ושו"ע הרב שם

²⁷ וכ"כ בזה"ק פ' עקב דף רע"ב ריש ע"ב דצריך למבצע מאחר דבשולו יפה בגין דבשול הוא גמר פרי ודא ו' עכ"ל. ובפ' משפטים ריש דקב"א ע"ב כתב מאתר דבשולו יפה לאפוקא פת שרוף אלא ממקום שהוא מוטעם יעו"ש. כה"ח שם א

²⁸ ואע"ג דאמרין בעלמא חביב עדיף הכא שאני דבעינן חביבותו דפת. הלכ"ט ח"ב סי' קפ"ח בי"מ אות י"ד. מיהו זקן שא"א לו לאכול מן הקשה יבצע ממקום הרך הלכ"ט שם. י"א בחגה"ט. בי"מ שם. ואם זה הזקן הוא בעה"ב או גדול שבסעודה שצריך לבצוע לאחרים יש לבצוע לו ממקום הרך ולאחרים ממקום הקשה וכיוון דכיוונו לברכתו וביצע להם ממקום הקשה הו"ג הבציעה על מקום הקשה. כף החיים שם ב ג

²⁹ לשון שו"ע הרב ומוכא במ"ב ס"ק ג

³⁰ ביערות דבש (ח"א דרוש י"א) מבאר שמהאי טעמא יש לברך אהאי דקדים בישולא, לפי שלפני חמא עין הדעת היו כל המאכלים מוכנים מצד עצמם, כמו לעתיד לבא שעתידה הארץ שתוציא גלוסקאות וכלי מילת, וע"י חמא עין הדעת, הנחש שלח את ארסו וזה פעפע בכל הצומח, וכח האש הוא זה שמוציא מיד ארס הנחש, כמו דקיי"ל דבשר צלי אין בו משום גילוי, והטעם ד – הנחש כוחו הוא כח ה"עפר", לכן כח ה"אש" שהוא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

אומרים שצד העליון מתחיל להתבשל תחלה מחום אויר התנור, ויש אומרים שצד התחתון מתבשל תחלה מחום שולי התנור שהיתה אש בוערת עליו, ולצאת ידי שניהם יש לבצוע מצדי הפת ולחתוך מצד העליון ומעט מצד התחתון³¹, אף על פי שהעיקר כסברא אחרונה אפילו בתנורים שביניהם שהיתה אש בוערת בשולי התנור בשעת אפיית הפת שהיתה מדובקת בדפנותיו.

וכשחותך את הפת קודם הברכה, יתחיל לחתכו מצד מטה עד שיגיע לצד מעלה, ובצד מעלה לא ישלים החיתוך כדי שיראה למעלה שלם ממש בשעת ברכה, ואחר הברכה בוצע מה שנשאר מחובר למעלה בכדי שיאחזו הקטן וגדול עולה עמו³².

ויבצע בצד שכנגד המתבקע כי זה הצד התחיל לאפות ונדחקה העיסה עד שנתבקע הצד שכנגדו.

בפרוסה יכול³³ לבצוע במקום שנפרס וא"צ לבצוע במקום השלם רק שצריך לחתוך מצד העליון והתחתון.

וכשנשרף הככר במקום אחד או שנדבק בעפר אין לחתוך במקום ההוא לברכת המוציא.

היפוך מזה בד' היסודות "אש רוח מים עפר", מוציאו וגובר עליו, לכן מברכים אהיבא דקדים בישולא, שמימר לצאת מכוחו של הסמ"א.

³¹ וכ"כ ברמ"א בלבוש וז"ל בבאר שבע כאן ואנו כדי לצאת ידי שניהם נוהגים לבצוע מעט מצד העליון והתחתון, כמו שכתבו הגהות מיימוני (הלכות ברכות פ"ז אות ו') בשם מהר"ם ז"ל.

³² כף החיים שם ד

³³ מ"ב שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

